

ΠΟΙΟΙ ΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΞΥΛΟΔΑΡΜΟ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥ ΔΙΑΝΟΜΕΑ;

Το Σάββατο 16 Ιουνίου ο συνάδελφος διανομέας Κ.Μ που εργάζεται στο κατάστημα HOT HOT Νέας Φιλαδέλφειας (ΝΦ) και είναι μέλος του σωματείου, Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου (ΣΒΕΟΔ), κατά τη διάρκεια παράδοσης ψεύτικης- παραπλανητικής παραγγελιάς δέχτηκε επίθεση από δύο αγνώστους και ξυλοκοπήθηκε. Ο συνάδελφος πριν από ένα χρόνο είχε δεχτεί απειλές για την ζωή του από τον εργοδότη του HOT HOT, λόγω της συνδικαλιστικής του δράσης.

Δεν είναι η πρώτη φορά που επιχειρείται ή ασκείται βία σε αγωνιζόμενο μέλος του σωματείου. Τον Οκτώβρη του 2017, συνάδελφος διανομέας στα καταστήματα "Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ" (στο Μοσχάτο και στα Μελίσια) που είχε καταθέσει αγωγή για δεδουλευμένα δέχτηκε απειλές, κατά τη διάρκεια της εργασίας του, από τον πρώην εργοδότη του και έναν ακόμα "φουσκωτό", ώστε να αποσύρει την αγωγή. Τα τελευταία χρόνια αντίστοιχες απειλές ή επιθέσεις που έχουν καταγγελθεί από δεκάδες εργαζόμενους/ες σε διάφορους κλάδους, αναδεικνύουν την εργοδοτική τρομοκρατία ως ένα από τους κεντρικούς πυλώνες του εργασιακού καθεστώτος που βιώνουμε.

Γιατί πολλαπλασιάζεται η εργοδοτική τρομοκρατία;

Βασικό ρόλο παίζει η κατ' εντολή των εργοδοτών διεύρυνση του νομοθετικού πλαισίου, (μνημόνιο) που νομιμοποιεί οποιαδήποτε μορφή ελαστική εργασίας και συρρικώνει τα εργατικά δικαιώματα σε συνδυασμό με την εσκεμμένη υποστελέχωση των επιθεωρήσεων εργασίας και των ελεγκτικών μηχανισμών. Από την άλλη, η πολυνομία που ευνοεί την απονομή της δικαιοσύνης με δύο μέτρα και δύο σταθμά, ενώ (σε πρώτο τουλάχιστον) χρόνο εμφανίζεται αυστηρή με τους επιχειρηματίες που δεν κόβουν αποδείξεις, όταν πρόκειται για αδικήματα που αφορούν ανασφάλιστη εργασία, μη καταβολή δεδουλευμένων, δώρων, επιδομάτων ή παραβίαση ωραρίων που συχνά διαπράττονται κατ' εξακολούθηση από τον ίδιο εργοδότη, δεν προβλέπει καμία επιπλέον κύρωση. Όπως δεν προβλέπει καμία επιπλέον κύρωση για τον εργοδότη που απειλεί, τρομοκρατεί ή βιαιοπραγεί δίνοντας τη δυνατότητα σε κάθε τραμπούκο επιχειρηματία να συνεχίζει ανενόχλητος να «φέρνει ανάπτυξη στον τόπο» με την βούλα της κρατικής νομοθεσίας. Είναι γεγονός πως σε πολλούς κλάδους - μαζικής και ανειδίκευτης- εργασίας η εργοδοτική ασυδοσία και οι αυθαιρεσίες έχουν γίνει καθεστώ: εικονικές συμβάσεις εργασίας, μισθοί και μεροκάματα μικρότερα κι από την εθνική συλλογική σύμβαση, απλήρωτα δώρα και επιδόματα, απλήρωτες υπερωρίες, άσχημες κι αλλαζονικές συμπεριφορές... Ελλείψει ταξικού αντίπαλου οι εργοδότες κινούνται ανεξέλεγκτοι, εφαρμόζουν τις ατομικές τους πλέον μνημονιακές πολιτικές κι εκβιάζουν συνεχώς με περικοπές, παραδειγματικές τιμωρίες και απολύσεις.

Μέχρι σήμερα, σχεδόν όλα τα περιστατικά εργοδοτικής τρομοκρατίας που έχουν δει το φως της δημοσιότητας, είχαν ως στόχο εργάτες κι εργάτριες που διεκδίκησαν καλύτερες συνθήκες εργασίας για τους ίδιους αλλά και για τους συναδέλφους τους. Τα αφεντικά εξοργίζονται όταν βρίσκουν απέναντί τους εργάτες συνειδητοποιημένους, με συγκροτημένο λόγο και ταξική συνείδηση, που δεν αρκούνται στα ψίχουλα που τους πετάνε. Ασύδοτοι κι ανεξέλεγκτοι, προχωρούν σε απειλές, εκβιασμούς, ξυλοδαρμούς, βασανιστήρια (φούρνος στην Αίγινα), μπράβους και τρομοκρατία, επιχειρούν να εκφοβίσουν και να καθυποτάξουν όσους διεκδικούν, ενώ παράλληλα στέλνουν και ένα μήνυμα σε όποιον άλλο/η επιλέξει να σηκώσει κεφάλι ενάντια στους σύγχρονους φεουδάρχες.

Σε αυτό το περιβάλλον των φιλοεργοδοτικών/ μνημονιακών νομοθεσιών, όσο οι εργατικές αντιστάσεις υποχωρούν τόσο οι εργοδότες αποθρασύνονται. Θα μπορούσε όμως ο κάθε τυχάρπαστος κεφαλαιούχος που φαντασιώνεται τον εαυτό του αφεντικό να τραμπουκίζει και να επιτίθεται στους εργαζόμενους, αν υπήρχε ένα οργανωμένο και μαχητικό εργατικό κίνημα; Θα μπορούσε να μας υποτιμά και να γράφει τα εργατικά δικαιώματα εκεί που δεν πιάνει μελάνι, αν κάθε φορά φροντίζαμε να έρθει αντιμέτωπος με τις συνέπειες των πράξεών του; Η απάντηση είναι όχι και αυτό δεν είναι κάτι που το βγάζουμε από το μυαλό μας. Το αποδεικνύει η ίδια η ιστορία, η ταξικήπραγματικότητα των αγώνων του χτες αλλά και του σήμερα. Κάθε φορά που οι εργοδότες συναντούν τη συλλογική και οργανωμένη παρέμβαση, οι απειλές και τα νταπλίκια σταματούν αμέσως.

Ο κλάδος της εστίασης ως αναπόσπαστο κομμάτι της παραοικονομίας

Στην (ταχυ)εστίαση, η επιλογή πολλών εργοδοτών να διευθετούν τις εργατικές διαφορές με μαφιόζικες μεθόδους, μόνο τυχαία δεν είναι. Πρόκειται για μια βαθιά ριζωμένη, ιδιόμορφη, συχνά οργανική σχέση που καλλιεργείται συστηματικά και αφορά κάποια από τ' αφεντικά του κλάδου και τον «κόσμο της νύχτας». Μια σχέση αλληλοτροφοδοτούμενη, με

τους ρόλους εργοδότη και μαφιόζου να εναλλάσσονται ή πολλές φορές να ταυτίζονται. Δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις μαγαζιών που αποτελούν βιτρίνες για το ξέπλυμα χρήματος από παράνομες δραστηριότητες όπως διακίνηση ναρκωτικών, μαστροπεία, λαθρεμπόριο όπλων ή ποτών. Με αυτό τον τρόπο οι παράνομες δραστηριότητες βρίσκουν «καταφύγιο» ενώ παράλληλα δίνουν τη δυνατότητα σ'αφεντικά να νομιμοποιούν τα «αδήλωτα» κέρδη τους μέσω «επενδύσεων» στις επιχειρήσεις τους. Κατ' επέκταση, οποιαδήποτε εργατική διεκδίκηση σε τέτοιου τύπου επιχειρήσεις έρχεται αναπόφευκτα αντιμέτωπη με τις μαφιόζικες μεθόδους των μπράβων που πλέον έγιναν «εργοδότες»...

Φυσικά, όλα όσα περιγράφουμε δεν θα μπορούσαν να πραγματοποιηθούν με τέτοια άνεση χωρίς την ασαφή συνεργασία διεφθαρμένων θυλάκων της αστυνομίας, αξιωματικοί της οποίας πολλές φορές συλλαμβάνονται ακόμα και ως ηγετικά στελέχη τέτοιων κυκλωμάτων.

Στους φυσικούς και ηθικούς αυτουργούς της επίθεσης, στους ρουφιάνους και στους καλοθελητές, στα αφεντικά και στις μαφίες τους απαντάμε:

Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ ΑΠΟ ΠΑΝΩ ΣΑΣ

Απέναντι στη ζοφερή πραγματικότητα που ορθώνεται μπροστά μας, δεν έχουμε άλλη επιλογή από το να οργανωθούμε συλλογικά μέσα στους χώρους δουλειάς, σε σωματεία και εργατικές συνελεύσεις βάσης με αγωνιστικά χαρακτηριστικά. Τα σωματεία, οργανικό κομμάτι και εκφραστής των οραμάτων, των ανησυχιών και των διεκδικήσεων της εργατικής τάξης συγκροτήθηκαν ιστορικά για αυτόν ακριβώς τον λόγο: για να μην είναι κανένας εργάτης και καμία εργάτρια μόνοι απέναντι στις εργοδοτικές αυθαιρεσίες, στην εργοδοτική τρομοκρατία και την κρατική αδιαφορία. Και ως σωματείο βάσης, αυτό ακριβώς σκοπεύουμε να εξακολουθήσουμε να κάνουμε.

Μακριά από τις λογικές του γραφειοκρατικού συνδικαλισμού των εργατοπατέρων που ντροπιάζουν την τάξη μας και απομακρύνουν τους εργαζόμενους από τους αγώνες. Ενωμένοι, κατανοούμε πως κανένας μόνος του το φόβο δεν νικάει ορθώνουμε φραγμό στην επιθετικότητα των αφεντικών. Μέσα στους χώρους δουλειάς στεκόμαστε ο ένας δίπλα στον άλλο και δεν αφήνουμε κανένα συνάδελφο μόνο του απέναντι στα νταηλίκια, τον εκφοβισμό και την εργοδοτική τρομοκρατία.

Κι επειδή όπως ήδη αναφέραμε, η εργοδοτική τρομοκρατία ως ένα από τους κεντρικούς πυλώνες του εργασιακού καθεστώτος που βιώνουμε πηγαίνει χέρι-χέρι με τα εργατικά ατυχήματα, καθώς ετοιμάζαμε το κείμενο μας ήρθε το εξής μήνυμα που συμπληρώνει με το χειρότερο δυνατό τρόπο την πραγματικότητα που περιγράφουμε: *«Συνάδελφοι καλησπέρα. Εχθές το βράδυ γύρω στις 12, συνάδελφος από το κατάστημα της Νεας Φιλαδέλφειας (hot hot) καθώς επέστρεφε απο παράδοση και βρισκόμενος επί της Δεκελείας συγκρούστηκε με δίκυκλο που βγήκε από το αντίθετο ρεύμα καθώς προσπέρναγε ένα Ι.Χ, συγκρουστήκανε μετωπικά και ο διανομέας παρασύρθηκε από το διερχόμενο Ι.Χ. Ο συνάδελφος διακομίστηκε στον νοσοκομείο όπου μπήκε στην μονάδα εντατικής θεραπείας με πολλαπλά κατάγματα στο κρανίο και απ' ότι είπαν είναι σε πολύ κακή κατάσταση. Επισυνάπτω φωτο με το εργαλείο της δουλειάς μετά την εργατική δολοφονία για καταλάβετε το μέγεθος της σύγκρουσης».*

ΚΙ ΕΠΕΙΔΗ Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΔΕΝ ΣΤΑΜΑΤΑ ΝΑ ΟΥΡΛΙΑΖΕΙ

ΚΑΝΕΝΑΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΣ ΜΟΝΟΣ ΤΟΥ

ΑΠΕΝΑΝΤΙ στις ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΕΣ ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΕΣ & στην ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ - ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ- ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ

Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικόκλου (ΣΒΕΟΔ)

Για επικοινωνία: Ομήρου Σκυλίτση 10, Εξάρχεια,

κάθε Σάββατο & Τρίτη στις 18:00 ///

τηλέφωνο: 6946747244/// e-mail: info@sveod.gr /// www.sveod.gr

